

Uniós apartheid

2016 szeptember 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A kétsebességes Európa a nyugat-európaiak rasszista érzéseinek megvalósítása.

Sok olyan ügy van az Európai Unió háza táján, amelyekr?l beszélni nem csak udvariatlan, de szigorúan tabu. Ezekr?l „a szabad nyugati sajtóban” egy hang nem hallható, egy bet? nem olvasható. Ilyen például annak akár a felvetése is, hogy Oroszország miért ne csatlakozhatna az Európai Unióhoz. Aki err?l bármit olvasott a hidegháború lezárását, azaz a szovjet birodalom összeomlását követ?en, annak jó lenne feltárnia a forrását.

Miközben a téma valóban a sugárút közepén hever. Mert miért lenne kevésbé európaibb Oroszország Törökországnál, amelynek az unióba szuszakolása évek óta folyik.

E vég nélküli ny?gl?dés – „csatlakozási tárgyalások” – már régen megkezd?dött. Törökország 1987-ben nyújtotta be csatlakozási kérelmét az Európai Unió el?djéhez, az Európai Gazdasági Közösségéhez, amelynek – és így tulajdonképpen az EU-nak is – Ankara 1963 óta társult tagja. Akár a 2000 óta társult tag Izrael, amely még kevésbé európai ország Törökországnál. Nem is szólva Oroszországról.

A török csatlakozási tárgyalások 2005 óta folynak. Hogy mekkora sikerrel, mindenki döntse el maga. Törökország 79,4 millió lakosából az ország európai részén, barátibb nevén Kelet-Trákiában, tízmillió ember él. Vagyis az összlakosság mintegy tizenkét százaléka. A többi ázsiai török.

E trák terület huszonháromezer négyzetkilométer, kevesebb, mint hazánk területének egynegyede. Ha Törökország csatlakozna az unióhoz, Németország után a legbefolyásosabb tagországgá válna.
Oroszország népessége 144,2 millió. Az ország európai részén ebb?l száztízmillióan laknak, azaz a népesség hetvenhét százaléka európai.
És ha hozzászámoljuk – mint ahogyan hozzá kell számolni – a népszavazáson az Oroszországhoz visszatért Krím-félsziget népességét, akkor Oroszország európai lakossága mintegy 112,8 milliós.

Ami pedig a területi arányokat illeti, Földünk legnagyobb kiterjedés? országának, azaz Oroszországnak az európai területe négymillió négyzetkilométer. Ez egész Európa területének harmincnyolc százaléka. Ami nagyon európai, nem?

Ha tehát Oroszország csatlakozna az Európai Unióhoz, Németországot ? váltaná fel a közösség legnagyobb, legbefolyásosabb tagjaként. Csak nem ezért tilos negyedszázada az orosz csatlakozást akár egy gondolattal is megpedzeni?

De nem csak Oroszország uniós csatlakozása a tabutéma. Van egy aktuálisabb is. Ez pedig az úgynevezett „kétsebességes” Európa valódi oka.

A gondolat maga már valamivel több mint húszéves múltra tekint vissza. Mint a közösséget alapító országokból álló „mag-Európa” ütköztetése az integrációra kevésbé hajlamos egyéb tagállamokkal. De a fogalom igazán divatos a legutóbbi id?kben lett, abban a kétségbeesésben, hogy az Európai Unió bármely pillanatban széteshet. És ez egyfajta ment?kötél lehet. Az érvelés szerint.

A mag-Európa Németország, Franciaország, Olaszország, Belgium, Hollandia és Luxemburg.

De napvilágot láttak olyan elképzelések is, hogy nem csak a „mag-Európa” alkotná az els? sebességes Európát, hanem az euróövezeti országok. Amivel kapcsolatban a legutóbbi id?kben több, ezt ellenz? hang is hallatszott, ugyanis így az els? sebességes rész magában foglalná az euróövezeti Szlovákiát, a visegrádi négyek tagját. Márpedig ez többeknek nem tetszik, ugyanis a szlovákok is a lenézéssel kezelt „kelet-európaiakhoz” tartoznak.

És sokkal inkább itt keresend? az igazi gyökere annak a törekvésnek, hogy elválasszák egymástól az újkori történelmében és habitusában egymástól ma is mentálisan majdnem egy vasfüggönnyel kettévágott Európát.

Egyik oldalán azzal, amely a kommunizmus négy és fél évtizedét csak olvasmányain át tapasztalta. Szemben azokkal, akik azt a b?rükön érezték.

A különbség Brüsszelben tizenkét évvel a posztszovjet országok nagy csoportjának csatlakozása után is érezhet?. Egyik oldalon a „felvilágosult”, „nyugati” tagországok, a másikon a „bunkók”, akiknek a mai divatos fed?neve az intoleráns „populista”. ?k azok, akik megbízhatatlanok. Akik vagy olyan földbunkók, mint a jobboldali kormányokat maguknak rendre akár nagy többséggel is választani képes magyarok, vagy az olyan megbízhatatlanul ingadozó,

hol az „európai értékeket” magukhoz ölel?, majd azt ellök? lengyelek. Akik képesek egyik pillanatról a másikra önmaguk igazi (értsd: második világháború el?tt és alatt megtapasztalt) lényébe visszafordulva a magyarhoz hasonló politikai kormányzatot megszavazni maguknak, ami után a nyugati sajtóban azonnal felmerülnek az 1944-gyel (és annak változataival) vont párhuzamok.
Ha létezne egy ?szinteségi röntgen, amellyel beleláthatnánk a nyugati uniós politikusok fejébe, ott sok minden érdekes dologra lelnénk. Például arra, hogy nagyon, de nagyon megbánták, hogy még Románia és Bulgária csatlakozásába is beleegyeztek.
Ezért mondta Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnöke tavaly november 17-én, hogy mandátuma végéig, tehát 2019-ig szó sem lehet az Európai Unió b?vítésér?l a balkáni országokkal.

A röntgenfelvételek mutatnak mást is. Azt, ami szintén a ki nem beszélhet? valóság. A nyílt titok a kelet-európaiakkal. Az, hogy míg a nyugati világban minden rasszizmus azonnal elítélend? és tilos, van egyetlen kivétel. A kelet-európaiakkal (értsd közép- és kelet-európaiakkal) szembeni rasszizmus. Ami teljesen rendben van a nyugati országokban. És ami ellen sajnos az érintettek sem veszik fel a harcot.

Ugye emlékszünk arra, amikor 2012 februárjának elején Geert Wilders, a ma legnépszer?bb holland „széls?jobboldali, populista” Szabadság Párt elnöke megindította internetes portálját, ahol honfitársainak fel lehetett jelentenie a Hollandiában él? lengyel, román, bolgár és más posztszovjet országokból érkezett polgárokat? Akár mind a háromszázötvenezret.

A felhívás így hangzott: „Elvesztette munkáját éppen egy lengyel, bolgár, román vagy más közép- vagy kelet-európai miatt? A Szabadság Pártnak e portálon külön fóruma van, ahol jelenteni tudja nehézségeit. E panaszoknak utánajárunk, és az eredményeket a szociális ügyek és foglalkoztatási minisztériumnak adjuk át.”

A hágai lengyel és a román nagykövetségr?l indultak tiltakozások. Az el?bbi hangsúlyozta, „sért?, ha olyanokat hallunk, hogy a lengyel munkások beszennyezik a holland munkahelyeket”. De e tiltakozások is elhaltak.

Vajon mi lett volna, ha egy párt valahol Európában arra buzdítja híveit, hogy a munkájukat elvev? feketéket, zsidókat és indiaiakat jelentsék? Hány uniós vezet? tépte volna azon nyomban a száját és haját, belerikoltva az uniós égbe szörny? fájdalmát err?l a világvége intoleranciáról, mondatonként sikoltva az uniós alapértékek magasztosságát?

Mi pedig mondjuk ki végre: a kétsebességes Európa nem más, mint a Nyugatnak a kommunizmus által tönkretett posztszovjet országok népei iránti valóban létez? faji fels?bbrend?ségi érzésének megvalósítása, egy apartheid Európa létrehozása.

Lovas István - www.lovasistvan.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló